

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσα αἵτησις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαι-
τέρων συμφωνιών.

Αἰτήσεις ἀπευθύνεσθαι :
Ἐφημ. « Ἀνάστασις » Ἀργοστολίου.

Συγγραφεύς

Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἔτος . . . Δραχ. 10.

Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

ΤΟΤΕ ! ΘΑ ΔΡΑΣΗ Η ΕΛΛΑΣ !

Ὅλα τὰ Ἔθνη βαδίζουν, ὅλοι οἱ Λαοὶ προχωροῦ-
σιν—Ἀβυσσινί, Μπόερς, Ἰάπωνες, οἱ ἐλεύθεροι πολί-
ται τῆς Ἀμερικῆς ἀπέδειξαν τοῦτο διὰ τῆς νίκης, διὰ
τοῦ πλούτου, διὰ τοῦ ἡρωϊσμοῦ διὰ τῆς ἐργασίας,
διὰ τῆς μεγαλοφυΐας, διὰ τῶν ἀνακαλύψεων—Γερμα-
νοὶ, Ἀγγλοὶ, Γάλλοι, Ἑλβετοὶ, Βέλγοι, Ἰταλοὶ κτλ.
ἀπέδειξαν τοῦτο διὰ τῆς βιομηχανίας, τῆς γεωργίας,
τῆς Ναυτιλίας, τῶν γραμμάτων, τῆς ἀνυψώσεως τοῦ
Λαοῦ, τῆς νίκης τῶν ἐργατῶν, τῆς ἐπιτυχίας μυρί-
ων ὑπὲρ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀδικουμένων συνθηκῶν.

Παντοῦ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου τοῦ Κόσμου μέχρι τοῦ
ἐτέρου ἀκούεται ἡ σάλπιξ τῆς προσδοκῆς καλοῦσα τοὺς
Λαοὺς εἰς σύνταξιν ἵνα ἀπὸ κοινοῦ καὶ παραλλήλως
βαδίσωσιν εἰς τὴν ἄλυσιν τοῦ φρουρίου τῆς εἰρήνης,
τῆς ἀλληλοβοηθείας, τῆς Κοινωνικῆς ἁρμονίας.

Ἡρώες, Δημοκράται, Σοσιαλισταὶ—Κροῦγερ, Κου-
ρόκη, Ρούθβελτ, Βίβελ, Ἑρβῆς, Φαλλιέρ ἐκ διαφόρων
κινουμένων σημείων καὶ διὰ διαφόρων προχωροῦντες ἀ-
τραπῶν, ἀναγκαιῶς καὶ ἐκτεμμένως, βαδίζουν εἰς μίαν
στράν ἧς τὸ θεμέλιον ἔσεται ἡ παγκόσμιος ἀλληλεγγύη
ὅλος δὲ ἡ ἀδελφοποίησις τῆς ἀνθρωπότητος !

Ἐλευθερία δικαίωμα ἦσαν αἱ τελευταῖαι λέξεις τοῦ
Κροῦγερ, —Ἐλευθερία δικαίωμα ἦτο τὸ σύνθημα τοῦ
Κουρόκι—Ἀγάπη Ἀλληλοβοηθεία φωνεῖ ὁ Τολστόϊν,
Εἰρήνη ἐπαναλαμβάνει ὁ Ρούθβελτ—Ἰσοτίας Ἀδελ-
φότης βρωντοφονοῦσιν οἱ Ζορές, Βίβελ, Ἑρβῆς—Ἀλ-
ληλεγγύη—μυρφοφονοῦσιν οἱ Ἑργατῶν εἶνε τὸ
Πρόγραμμα τοῦ Φαλλιέρ !

Καὶ μετὰ εἰς ὅλον τὸν πᾶγκόσμιον αὐτὸν ὄργανόν,
μετὰ εἰς τὴν γιγαντιαίαν ταύτην ζύμωσιν τῶν Κοινω-
νιῶν τῆς Γῆς εἰς ἧς αὖριον θὰ ἐξέλθῃ ὁλόλευκος
καὶ ἄρτιος ὁ ἄρτος τῆς προσδοκῆς, ἐν μόνον Ἔθνος ἀδρα-
νει, ἡ Ἑλλάς ! εἰς μόνον Λαὸς κοιμάται, οἱ Ἕλληνες !

Ταλαίπωρος Ἑλλάς !

Ὁ Χρόνος διὰ Σὲ ὑπῆρξεν ἀνηλεὲς ! Παντοῦ κατέ-
δειξε τὴν δύναμιν τῆς ὀργῆς του κατέδειξεν ὅμως καὶ
τὴν γλυκύτητα τοῦ μειδιάματός του—Τὸ δρέπανόν του
διελθὼν δι' ὅλων τῶν Ἑθνῶν ἐθέριεν Ἡρώας, Σοφοὺς
Μεγαλοφυΐας, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἀνεγίννα νέους τοιοῦ-
τους μεγαλοφυεστέρους Σοφοτέρους Ἡρωϊκότερους !

Διὰ Σὲ ὅμως, ὦ Ἑλλάς μου, ἐρύλαξε μόνον ὀργήν,
ἔχει μόνον δρέπανον !

Χρόνε τυφλέ ! ἀχάριστε ! ποτάνις αἱ ἡμέραι Σου
καὶ αἱ στιγμαὶ Σου δὲν ὀνομάσθησαν ἐνδοξαί, μεγάλαι,
ἡρωϊκαί ;

Καὶ ὅμως Σὺ ἐπέτρεψας ἡ Ἑλλάς ! ἡ Ἑλλάς ἦτις
ὑπῆρξεν ἡ μεγάλη Παιδαγωγὸς τῶν Ἑθνῶν καὶ τῶν
Λαῶν — Ἡ Ἑλλάς ἦτις ὑπῆρξεν ἡ Ἰδεώδης Διδά-
σκαλος τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ δικαίου—Ἡ Ἑλλάς ἦτις
ὑπῆρξεν ὁ Πρόδρομος τῆς προσδοκῆς καὶ ὁ Χριστὸς τῆς
αὐτοθυσίας, ἐπέτρεψας νὰ γίνῃ.

— Τὸ τιμᾶριον ἐνὸς μεγάλου ἀναιδοῦς συνοδοῦ
μεγάλων παλλακίδων,

— Ὁ κατὰδικος πῶλος ἐπὶ τῆς βράχως τοῦ ὁποῦ
τετράκις δέκα δωδεκάδας μηνῶν φέρωσιν ἐπιδεικτι-
κώτατα τὰς ἀθλίας ἀποσκευὰς των οἱ μεγάλοι ἡθοποιοὶ
τῶν Κυβερνητικῶν παρασκηνίων,

— Ἡ ὀρραὴν πικιδίσκη τὴν ὁποίαν ὁ μὲν μέγας
Ταρτοῦφος τῆς Ἑλλάδος ὀργυμνώνει, οἱ δὲ κύνες τῶν
αὐλικῶν μαγειριῶν δαγκάνουσι καὶ καταξέσχίζουσιν !

ὦ χρόνε ἀππλαχνε ! Ἑλληνοφάγε !

Παῦτε λοιπὸν τὴν ὀργήν Σου ! ἄρες τὴν Μεγαλο-
μάρτυρα νὰ ἐγερθῇ !

Καὶ . . ἀντὶ νὰ ποδοπατῆς ὑπὸ τὸν πανίγυρον
πόδα Σου τὴν ὥραιαν καὶ εὐρύτερον Μάνα τῶν Ἡρώ-
ων καὶ Ἐλευθερωτῶν, σύντριφον ὑπὸ τὴν πτέρναν Σου
τοὺς μεγάλους ἀπαλλαγέντας τοῦ 1897, τοὺς μεγαλο-
σώμους φυγάδας τῆς Λαοίσεως, τοὺς Γιγαντοσώμους
προδότας τῆς Κρήτης !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΓ 55. Φ4 0014.710040

Καί... ἀντὶ τὸ τρομερὸν Σου δρέπανον νὰ θερίξῃ ἓνα Λαὸν εὐγενῆ, ῥιψοκίνδυνον, εὐφυῆ, ἐργατικόν, φιλότιμον, ὡς καταστράφη τὰ τάγματα τῶν Λαοπλάνων, τῶν κολάκων, τῶν ὀπισθοδρομικῶν καὶ συντηρητικῶν Ἀρχόντων καὶ Νομοθετῶν!

Εἶνε καιρὸς, ἀντὶ πολιτικῶν καὶ Κυβερνητῶν ὄντων, πότε μὲν, σκλάβων ἐνὸς τιτλοφόρου Ἀρχοντος, πότε δὲ, δούλων μικροπρεπῶν καὶ ἀσχημῶν κομματαρχῶν καὶ βουλευταρίων, νὰ ἀναδείξῃς ἓνα Κασιέν μὲ γρόνθον, ἓνα Ἐρβές μὲ σθένος, ἓνα Ζορές μὲ μίαν ἀπέραντον διάνοιαν καὶ μὲ μίαν καρδίαν Γίγαντος, ἡ τοῦλάχιστον ἓνα Φαλλιέρ κηρύττοντα τὴν διδασκαλίαν τοῦ Λαοῦ, τὴν βοήθειαν εἰς τοὺς ἐν ἀνάγκῃ, τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν παγκόσμιον δρᾶσιν τῆς Πατρίδος του!

Θὰ γίνῃ τοῦτο; Ὁ ἀπαλλαγῶσιν οἱ Ἕλληνες ἐκ τῶν Συντηρητικῶν καὶ ὀπισθοδρομικῶν κλεπτῶν καὶ προδοτῶν;

Τότε! ἡ Ἑλλάς θὰ θά δράτῃ.

Γένοιτο.

Μεταφέρομεν ἐκ τῆς « Humanité » τῶν Παρισιῶν.

ΛΟΓΟΣ τοῦ κ. Μ. ΦΑΛΛΙΕΡ

ἐκφωνηθεὶς ἐν Ἀγορᾷ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς συνελεύσεως τῶν δημοκρατικῶν πληρεξουσίων διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς Γερουσίας τοῦ διαμερίσματος Lot-et-garon:

Τὸ ἔργον τῆς χθὲς καὶ ἡ ἐπίμοχθος ἐργασία τῆς αὔριον.

Ὁ χωρισμὸς τῶν ἐκκλησιῶν ἀπὸ τοῦ κράτους.

Αἱ ἐργατικαὶ συντρίξεις.

Φορολογία ἀνάλογος πρὸς τὰς δυνάμεις τοῦ πληρώοντος αὐτήν.

Κύριοι.

Ζητῶν τὰς ψήφους σας μετὰ τῶν δύο ἀγαπητῶν μοι συντρόφων Gire-se καὶ Chaumie, παρουσιάζομαι εἰς ὑμᾶς ἠνωμένως μετ' αὐτῶν διὰ στενοτάτου πολιτικοῦ συνδέσμου. Διετρίξαμεν ὁμοῦ τὴν αὐτὴν ὁδόν, συνεπληρώσαμεν τὸ αὐτὸ ἐπίμοχθον ἔργον, ἐδώσαμεν τὴν αὐτὴν συνδρομὴν εἰς τὴν πολιτικὴν ἢ ὁποῖα ἐπὶ τῶν ὑπουργείων Βαλδὲκ Ρουτῶ, Κόμπ καὶ Ρουδιέ, ἀνταποκρινομένη εἰς τὰς ὑπὸ τῆς μεγάλῃς πλειονότητος τῆς χώρας ἐκδηλωθείσας εὐχάς, κατέληξεν εἰς νομοθετικὰ μέτρα διὰ τὰ ὁποῖα διεκδικοῦμεν ὑπερῆράνως τὴν ἀνάλογον εὐθύνην.

Δὲν εἶναι λοιπὸν φυσικὸν νὰ ἐπιδιώξωμεν ὁμοῦ τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἀποστολῆς μας; ποίας παρατηρήσεις νὰ προσθέσω εἰς τὸ ἡμέτερον σύμβολον τῆς πίστεως καὶ τί νὰ εἶπω ὅπερ σεῖς δὲν γνωρίζετε ὡς ἡμεῖς;

Μεταξὺ τοῦ παρελθόντος, ὅπερ ἔχει τὸ μεγαλεῖον του καὶ τὰς δάφνας του, ἀλλὰ τοῦ ὁποίου τὸ οἰκοδόμημα ἀπὸ πολλοῦ ἔχει καταρῦνθαι, καὶ τοῦ παρόντος εἰς τὸ ὁποῖον

ὀφείλομεν τὰς προσπάθειάς μας ὅπως παγιώσωμεν τὰ τεῖχη τοῦ νέου αἵματος, δύο ἀντίθετα πολιτικὰ ρεύματα χωρίζουσι εἰσέτι τὰ πνεύματα καὶ τὰς συνειδήσεις. Κατὰ τὰ τελευταῖα αὐτὰ ἔτη πολλάκις συνεκρούθησαν βιαίως τὸ ἐν πρὸς τὸ ἄλλο. Πάντοτε ἐξήλθομεν νικηταί, ὅπως πάντοτε θὰ νικήτῃ ἡ πρόοδος, ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἐλευθερία ἐὰν πρὸ πάντων ἔχωμεν τὴν σύμπαν νὰ μῖνωμεν ἠνωμένοι καὶ ν' ἀντιτάξωμεν εἰς τὰς συντηρητικὰς δυνάμεις τῶν συντηρητικῶν τὴν συνασπισμὸν ὅλων τῶν ἀποχωρήσεων τοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος. Εἰς τὴν ἔκδοσιν αὐτὴν ὀφείλεται ὁ σχηματισμὸς ἐν ταῖς δύο Βουλαῖς σταθεροτάτων πλειοψηφειῶν, ἐξ ὧν προήλθεν πλήρῃ ἄλλων ὁ Στρατιωτικὸς νόμος καὶ ὁ χωρισμὸς τῶν ἐκκλησιῶν ἀπὸ τοῦ κράτους.

Καταστήσαντες τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἀναγκαστικὴν δι' ὅλους ἠνώλημεν ἓνα γίνῃ ἰσότης ἐκεῖ ὅπου ὤρειλεν αὐτὴ νὰ εἴναι ἐξ ἀρχῆς. Ἀπὸ αὔριον ὅλα τὰ τέκνα τῆς Γαλλίας ἀνευ διακρίσεως γένους, παρουσίας ἢ κοινωνικῆς τάξεως θὰ ὑπηρετῶσιν ἴσον χρονικὸν διάστημα ὑπὸ τὰς σημαίας. Ὑπὸ τὸ βάρος τῶν αὐτῶν ὑποχρεώσεων θὰ συναναμιχθῶσιν ὅλοι αἱ δράσεις τῆς εἰκοσαετοῦς ἡλικίας. Ἡ ἀμοιβαίότης τῆς ὑπάρξεως θὰ παραγάγῃ τὴν κοινότητα τῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν ἐμπνεύσεων καὶ ἀπὸ στρατῶν μᾶλλον ὁμογενῆ θὰ παραχθῇ ἔθνος μᾶλλον ἠνωμένον. Τὸ ζήτημα τῶν σχέσεων τοῦ κράτους καὶ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, ἐξηγγείρεν ἀπὸ μακροῦ χρόνου θορυβώδεις πολιτικὰς καὶ θρησκευτικὰς διαμάχας, χρονολογοῦνται αὐταὶ ἀπὸ τῆς ἐπαύριον καθ' ἣν ἐδημοσιεύθησαν οἱ συμβιβαστικοὶ νόμοι. Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἡ Ρώμη ἠρνήθη ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ κύρος ὅπερ εἶναι ἀναπόσπαστον εἰς πάντα νόμον τοῦ κράτους. Ὀλόκληρος αἰὼν παρήλθεν εἰς ἀδικαιολογήτους ἀντιστάσεις ἐκ μέρους τῆς, εἰς ἀβατίμους ἰσχυρισμούς, εἰς ἐπιθέσεις μᾶλλον ἢ ἥτον βιαίας ἐναντίον τῶν θετικωτέρων δικαιωμάτων καὶ τῶν μᾶλλον ἀδιαρείλωνικῶν προνομίων τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας. Αὐτὰ τὰ πράγματα σὺν τῷ χρόνῳ ἐπιφορτίστησαν νὰ καταδείξωσιν ὅτι μόνον τὸ καθεστῶς τοῦ χωρισμοῦ ἠδύνατο νὰ θέσῃ τέρμα εἰς κατὰστασιν ἀνυπόφορον.

Ἐν τῷ δημοκρατικῷ κόματι οὐδέποτε ὑπῆρξε διχογνωμία ὡς πρὸς τὴν βᾶσιν τῶν πραγμάτων, δὲν διίσταντο εἰμὴ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς ὥρας καθ' ἣν θὰ ἠδύνατο νὰ συντελεσθῇ ἡ μεταρρύθμισις, χωρὶς βλάβην τῶν σοβαρῶν συμφερόντων τῆς ὑποθέσεως.

Τοῦτο ὅπερ ἀνιγνωρίσθη ὡς ἀδύνατον πρὸ εἰκοσι ἐτῶν, δύσκολον πρὸ ἐπτά ἢ ὀκτὼ κατέστη πραγματοποιητὸν διὰ τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν ἰδεῶν διὰ τῶν προόδων τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἐξαπλώσεως τῶν φώτων τὰ ὁποῖα θαυμάσιως διέχυθεν ἡ λαϊκὴ ἐκπαίδευσις εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις.

Δὲν πρέπει νὰ ἰσχυρισθῶν ὅτι ἠβελήσαμεν νὰ ἐξαλείψωμεν τὴν ἰδίαν τῆς θρησκείας θὰ εἶχεν αὐτὴ πολὺ ὀλίγας ῥίζας ἐὰν δὲν ἠδύνατο νὰ συντηρηθῇ εἰ μὴ διὰ

ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

τῆς προστατίας τοῦ κράτους. Δὲν πρέπει νὰ λεχθῇ εἰς τὸ ἐξῆς ὅτι ὁ ψηφισθεὶς νόμος εἶνε νόμος τῆς στιγμῆς τοῦ μίτους καὶ τῆς ἐκδικήσεως. Οὗτος παρέχει εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἀνευ ὁρίων καὶ ἐπιφυλάξεων ἐλευθερίαν, θέτει εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς δωρεάν καὶ διὰ πάντοτε τὰ θρησκευτικὰ ποτήρια ἐγγράφαι τὴν ἐλευθερίαν ἐξάσκησιν χορηγεῖ εἰς τοὺς ἡλικιωμένους ἱερεῖς ἰσοδύους συντάξεις τῶν ὁποίων σήμερον δὲν ἔχουσι δικαίωμα, καὶ ὡς πρὸς τὰ ἄλλα ἐξαικονομεῖ τὴν μετὰ τὸν ἀρχαίου εἰς τὸ νέον καθεστῶς. Ὅταν τὰ πάθη κατευνασθῶσι, ὅταν τὰ πράγματα εἰσέλθωσιν εἰς τὸν φυσικὸν τῶν δρόμων, θὰ εὐγνωμονῶσι τὴν δημοκρατίαν ὅτι καθιέρωσεν ὀριστικῶς καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν συνειδήσεων καὶ τὴν ἀπελευθερώσιν τοῦ πνεύματος. Ἰδοὺ τὸ ἔργον τῆς χθές. Ποία θὰ εἶναι ἡ ἐπίμορθος ἐργασία τῆς αὔριον; Ἡ ἐξ ἡμεῶν μετ' ὀλίγον νὰ ὑποβάλλωμεν μετὰ τῆς Βουλῆς νομοσχέδια διὰ τὰς συντάξεις τῶν ἐργατῶν καὶ γεωργῶν. Ἐλέγον ἄλλοτε ὅτι ἡ Γαλλία εἶναι ἀρκετὰ πλουσία ἵνα πληρώσῃ τὴν δόξαν τῆς· θὰ ἴδουν ἔρῃ ὅτι εἶναι ἀρκετὰ δικαία ὥστε νὰ μὴ παρίδῃ τὰς ἀγωνίας, τοὺς πόνους καὶ τὰς στερήσεις τῶν τελευταίων ὥρων τοῦ βίου ἐκείνων τῶν ὁποίων ἡ ἐργασία συντελεῖ εἰς τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν ὕλικὴν αὐτῆς εὐημερίαν.

Πρέπει ὁ ἐργάτης νὰ βαδίξῃ πρὸς τὸ τέλος τοῦ σταδίου τοῦ καὶ μετὰ μακρὸν διάπλουν διευθύνεται πρὸς λιμένα ὅπου θὰ εὕρῃ καταρύγιον ἀπὸ τὰς καταγίδας καὶ τέρμα εἰς τοὺς μόχθους τοὺς ὁποίους αἱ ἐξαντληθεῖσαι δυνάμεις τοῦ δὲν ἐπιτρέπουσι πλέον νὰ ὑποφέρῃ.

Ἡ ἐπὶ ἀνάστασις ἡ ὁποία ἔθετε τοὺς ὅρους τῶν πραγμάτων, ἔταξε εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τῶν θεμελιωδῶν ὑποχρεώσεων τῆς κοινωνίας τὴν διδασκαλίαν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν βοήθειαν εἰς τοὺς ἐν ἀνάγκῃ. Γνωρίζετε πῶς κατέκτησε τὴν πρώτην! Ἐχει ἤδη νὰ κατακτήτῃ τὴν δευτέραν.

Διὰ τῶν μέσων τῆς ἀλληλεγγύης, γενναίως στεργόντων ὡς προσήκει εἰς Γάλλους οἱ ὁποῖοι ἔχουσι τὸ φρόνημα ὑψηλὸν καὶ τὴν καρδίαν εὐγενῆ καὶ καλὴν θὰ ἐξαφανίσωμεν τρομερὰς ἀνησυχίας, θὰ ἐμπνεύσωμεν ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς ἀποκλήρους τῆς τύχης καὶ θὰ ἰδρύσωμεν ἐπὶ τῶν θυσιῶν τῶν μὲν καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν δὲ τὴν ἀσφαλεστέραν ἐγγύησιν τῆς κοινωνικῆς εἰρήνης.

Θὰ ἐργαζώμεν ἐπίσης ἵνα δικαιώτερον κατανέμηται ἡ φορολογία.

Ἡ ἐποχὴ τῶν προνομιῶν ἐξέλιπεν· καὶ οὐδὲν εἶδος προσόδου πρέπει νὰ διαφύγῃ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συντρέχῃ κατ' ἀναλογίαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δημοσίων ἡμῶν ὑποχρεώσεων.

Πρέπει ἀκόμη, συμφώνως μὲ τὸ γράμμα τῆς Ἐπαναστάσεως ἵνα « ἡ φορολογία εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὰς δυνάμεις τοῦ πληρώοντος αὐτήν ».

Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ θὰ εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῆς πατριωτικῆς ἡμῶν μερίμνης. Διὰ τῶν ἔργων τῆς εἰ-

ρήνης ἡ Γαλλία ἐπανεκτήσῃ τὰς δυνάμεις τῆς, ἐπανώρθωσιν τὸ μεγαλεῖον τῆς καὶ ἐλάβε πάλιν ἐν τῷ κόσμῳ τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν τῇ εἶχον στερῆσαι ἀτυχήματα ὧν δὲν ἦτο ἀξία.

Ἡ Γαλλία τείνει εἰς τὸν προορισμὸν τῆς μὲ τὴν βεβαίαν φροντίδα δι' ὅ,τι ὀφείλεται εἰς αὐτὴν καὶ δι' ὅ,τι αὐτὴ ὀφείλει εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης· ἀλλ' εἶνε καὶ οἱ λαοὶ ὡς οἱ ἄνθρωποι, ὅταν ἀπωλείωσι τὸ αἶσθημα τῆς ἀξίας τῶν ἐπιφυλάσσεται εἰς αὐτοὺς ἀνευ συγγνώμης ἢ περιφρόνησις κατ' ἀρχάς καὶ ἡ ἐκπτώσις κατόπιν. Εἴμεθα στερεῶς προσηλωμένοι εἰς τὴν εἰρήνην ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα δὲν πρέπει νὰ ἐκπέσωμεν.

Καὶ ἤδη ὁ σχηματισμὸς τῆς ὁ μὴ γύρεως πρὸ τῆς ὁποίας ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐμὶλῶ μοὶ ἐνέπνευσε τὴν ἰδέαν νὰ σὰς εἰπῶ καὶ μερικὰ πράγματα ἔχοντα χαρακτῆρα μᾶλλον πρωτοπικόν. Οἱ πρεσβύτεροι μὲ γνωρίζουσι διετίλεστα ἀπὸ τετραράκοντα ἔτων ὁ σύντροφός τῶν ἀγῶνων τῶν. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν μὲ τιμῶσιν εἰσέτι διὰ τῆς φιλίας τῶν. Οἱ νέοι ἐφθασαν εἰς τὸν δημόσιον βίον ὅταν ἤμην πλέον εἰς τὴν δύνιν τοῦ σταδίου μου. Γνωρίζουσιν ὅτι εἶμαι ἀγρυπνὸς δημοκράτης καὶ ὅτι διέμεινα καθ' ὅλον τὸν βίον μου ἀπαρεγκλίτως προσηλωμένος εἰς τὴν πολιτικὴν μου πίστιν;

Εἰς πάνταν περίστασιν οὐδέποτε ἀπέβλεψα εἰς τὸ συμφέρον ἀλλ' ἀπλῶς εἰς τὸ καθήκον.

Εἰς τὰς πολιτικὰς διαμάχας ὑπῆρξα πολὺ ζωηρὸς χωρὶς νὰ παύσω σεβόμενος τὰ άτομα, ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ θυσιάσω οὐδὲν ἐκ τῶν πεποιθήσεών μου οὔτε ἐκ τῆς ἀξιοπρεπείας μου ἡ ὁποία ὅτι καὶ ἂν συμβῇ θὰ κάμω νὰ ἴσταται πάντοτε ὑψηλὰ. Θὰ μοὶ προτήκετο ἡ βαρυτέρα τῶν ὕψεων ἐὰν ἐπιτευσόμην ἐπιδεκτικὸς νὰ ὑποτάξω ποτὲ τὴν ἀνεξαρτησίαν μου εἰς τὸ συμφέρον.

Ὡς οἱ πλῆτοι μεταξὺ ἡμῶν, ἐξῆλθον ἀπὸ τὰς μετριοτάτας τάξεις τῆς Δημοκρατίας ἐνθουσιῶ καὶ καυχώμαι διὰ τοῦτο. Οὐδέποτε ἐλητμόνησα οὔτε θὰ λητμονήσω ὅτι ὀφείλω εἰς αὐτὴν τὸ ὀλίγον ὅπερ ὑπῆρξα καὶ τὸ ὀλίγον ὅπερ εἶμαι εἰσέτι.

Θὰ ἐξακολουθήσω ἀπαθίδων δι' ἀροσιώσεως ὅ,τι τῶσάκις μοὶ παρέσχεν θείας ἐμπιστοσύνης καὶ συμπληρίας.

Εἰς τρόπον ἄλλως τε ὑπάρχει νὰ τὴν ὑπηρετήσω ὡς ἀξίζει εἰς αὐτὴν καὶ οὗτος δὲν εἶναι ἡ κίχαια καὶ αἱ κινεαὶ ὑποσχέσεις. Εἶναι νὰ εἰπῶ πλείους εἰς αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ τηρήσω σταθερά τὴν γλῶσσαν τοῦ ὁρίου καὶ δικαίου. Εἶναι νὰ ὑπομνήσω εἰς αὐτὴν ὅσάκις παρίσταται ἀνάγκη· ὅτι ἐὰν ἔχη δικαίωματα ἔχει ἐπίσης καὶ ὑποχρεώσεις. Εἶναι τέλος νὰ ἐργαζῶ μετ' αὐτῆς καὶ δι' αὐτὴν διὰ νὰ ἐπικταθῇ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὸ πεδίον τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης καὶ ἡ ἀκτινοβολία τῆς ἐλευθερίας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΑΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΑΣ.

Τὸν ἀνωτέρω λόγον τοῦ ὑπερφανοῦ τέχνου τῆς Μεγάλης Γαλλικῆς ἀναδομοσιεύουσαν ἔτι ὁ Λαὸς τῆς Πατρίδος μας καὶ πρὸ πάντων οἱ ἐργατὰι τῆς γῆς καὶ οἱ νέοι ἐννοήσωσι πῶς ἐργάζονται καὶ πῶς σκεπτόνται οἱ μέγιστοι πολιτικαὶ τῆς οἰκουμένης καὶ οἱ σοφώτατοι νέες τῆς ἀνθρωπότητος ὡς πρὸς τὰ δικαία πλεονεκτήματα τῶν ἐργατῶν καὶ ὡς πρὸς τὴν καλλιτέρευσιν τῆς τύχης τῶν ἀποκλήρων τούτων ὡς τοὺς ὀνομαζομένους εἰς τὸν ἀνωτέρω λόγον ὁ νῦν Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας Φαλλιέρ.

Ἐλπίζομε δὲ εἰς τὸ μέλλον νὰ σωφρονίσωσιν οἱ μέγιστοι τῆς γῆς ἀνθρώποι Συναρμόνιαι καὶ Στραβωταὶ οἵτινες τὴν ἀλλήληλεγγύην τῶν Λαῶν καὶ τῶν Ἐργατῶν καὶ τὴν ἰσοτέλειαν τῶν δικαιομετῶν καὶ τὴν συνταξιν τῶν ἐργατῶν καὶ τὴν προοδευτικὴν φροσολογίαν ἐξέωρῃσαν ὡς οὐ τοπίαν κηρύττοντες χυδαῖον πόλεμον κατὰ τῶν ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν μας αἵτινες σημερον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Προέδρου 42 ἐκατομμυρίων Γαλλῶν καὶ 200 ἐκατομμυρίων ἀνθρώπων, κατὰ ἐννεμήκοντα ἑννέα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπισηματοποιῶνται ὡς ὀρθοὶ καὶ δίκαιοι καὶ κατωρθωταί.

Ἡ Κοινωνία μας δὲ ἤδη εἶνε δίκαιον νὰ κρίνῃ πῶς ἐξηπάτων ταύτην δι' ἀνοήτων καὶ συμφεροντολογικῶν ἐπινοημάτων καὶ κρίσεων προπάντων δὲ οἱ ἐργατὰ καὶ οἱ μαθηταὶ τῆς Κεφαλῆς νῦν δε κρίνωσιν ἔτι οἱ ἐργαζόμενοι δι' ἑαυτοὺς καὶ οἱ προτρέποντες τούτους νὰ ἐμμενῶσιν εἰς τὴν κατάστασιν εὐρίσκοντα, εἶνε φίλοι ἢ ἐχθροὶ τῶν.

Ὁ Κόσμος σύμπας καὶ μὲν τοῦ ὅλου οἱ εὐγενεῖς καὶ μεγαλοφυεῖς κηρύσσουσιν ἐπισήμως ὅτι οἱ ἐργατὰ ἀδικούνται, πρῶτος δὲ ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ὑψώνει τὴν σημαίαν ὑπὲρ καλλιτερέσεως τῆς τύχης τῶν ἐργατῶν! καὶ εἰς τὸ Ἀργυστόλι εὐρίσκονται Δικηγόροι καὶ Καθηγηταὶ καὶ ἐπιστήμονες φουσκασμένοι σὺν ταῖς καὶ χονδροῖς σὺν ὑποπλάτοις νὰ κηρύσσουσιν εἰς τοὺς ἐργάτας καὶ τοὺς μαθητάς ὅτι πρέπει ἡ ἀνθρωπότης νὰ μείνῃ στάσιμος ἐν τῇ ἀδικίᾳ καὶ τῷ ἐγωϊσμῷ.

Δυστυχεῖς Ἐργατὰ, ταλαίπωροι Μαθηταὶ πόσον στρεβλοῦνται ἡ δάνεια καὶ ἡ καρδία Σας ἀπὸ τὰ πικραμένα ἀπὸ ἀέρα καὶ μελλομένην παληοκέφαλα Δικηγόρων τινῶν καὶ Διατάκτων τῆς Πίστεώς μας!

Ἀναγνώσατε μελετήσατε ἐπικνευλημμένως τὸν λόγον τοῦ Φαλλιέρ νὰ πεισθῇτε περὶ τούτου.

ΤΟ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ ΒΑΛΛΙΑΝΟΥ.

Ἀπεφασίσθη κατόπιν ἐγκρίσεως Νομικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τῆς ἐν Ἀνδίνῳ ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς ὅπως γίνωσιν ἐν Κεφαλῇ ἐκ τοῦ Βαλλιανείου κληροδοτήματος τὰ ἑξῆς ἔργα: 1ον μία ἐμπορευματικὴ Σχολὴ ἐδρεύουσα ἐν Ἀργυστάλῳ, 2ον μία ἀγροτικὴ Γεωργικὴ ἐδρεύουσα ἐν Κρανίᾳ, 3ον ἐν Φρενοκομείῳ ἐν Ἀργυστάλῳ καὶ 4ον ἡ ἀνάγκη εὐπρεποῦς Νεῶς εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Ἀγίου Γερασίμου ἐν Βαλσαμάτοις.

Ἡ ἀνωτέρω εἰδήσις πρέπει νὰ ἐμπλήσῃ χαρῆς μεγάλῃ τὴν καρδίαν ὅλων τῶν Κεφαλῶν, δὲ τῶν ἀνωτέρω ἔργων μεταβάλλεται ἄρδην καὶ ἡ οἰκονομικὴ καὶ ἡ ἠθικὴ κα-

τάστασις ὁλοκλήρου τῆς Νήσου μας, ὁ ἐκπατισμὸς περιορίζεται, ἡ ἐργασία θ' ἀρχίσῃ ἀπλοῦσα τὰς ὥρας τῆς πτερυγῆς καὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ τὸ χρῆμα θὰ εἰσρεύωσιν εἰς τὸ ἔρημον Ἀργυστόλιον, ἡ δὲ μύρφοτις θὰ ἐξυπνήσῃ τὰς κοιμωμένους διανοίας μας καὶ θὰ μελλομένη τὰς ἐξυπνωθείσας ἐκ τῆς στενοχωρίας καὶ διασπασίας.

Τὸ Λαϊκὸν Ἀναγνωστήριον ἐν καιρῷ θὰ προβῇ κατὰ λήλως εἰς ἐκδήλωσιν τῆς πρὸς τὸν μέγαν υἱὸν τῆς Κεφαλῆς ἡμετέρας II. Βαλλιανὸν ὅπερ λογιζόμενος εὐγνωμοσύνης.

ΤΑ—Ο—Ι—ΟΥ.

Τὶ λέγουσιν τῶρα ὅσοι ἐκείνου τὰ ρυγὰς τοὺς καὶ ἐπὶ τοῦσιν τὰ μαλλιά τοὺς λέγοντες ὅτι δὲν ἐπιτρέπει ἡ διαθήκη ἡ δὲ οὐδεὶς ἄλλος μὲν βυθίσθηται;

Τὶ λέγουσιν ὅσοι διαγνώσθησαν ὅτι, ἡ διαθήκη τὴν ὑποκινῇς ἀνεγνώσαμεν εἰς τὸ « Λαϊκὸν Ἀναγνωστήριον » ἡτο ψευδής; καὶ ὅτι ἀδύνατον νὰ γίνῃ τίποτε; ὁρίστε; Πουριτανοί, "Ἡλιοι, Σκοτάδια; Βαλλάνθρωποι—Ναυτικὸς—Σχολικός—Γεωργικός—Σχολικός—καὶ Φρενοκομικός γὰρ νὰ Σας βάλωμε ὅλους μεσθ' ὅσους ἔχετε μυαλὸ ἀπὸ κοῦδα, ἀπὸ κακιοσυρία, ἀπὸ κακία, ἀπὸ πάθος ἀπὸ ἀδικοφροσύνη καὶ ἀπὸ ψευδοφροσύνη. Φρενοκομικός γὰρ Πουριτανός γὰρ Πικροκρύοντας γὰρ Κουακέρους γὰρ χονδρούς κατηχητάς καὶ μεγαλοπονοῦντας Θερετάς.

Τὰ! — ο! — ἔ — οὐ! . . . τί λένε;

ΠΡΟΣΟΧΗ.

Κε Γουνασιάρχα ἄνδρες καὶ τοὺς ὀρθολογικοὺς Σοὺ ὑπάρχουν μερικὰ κέντρα εἰς τὰ ὅτινα φοιτῶσιν μαθηταὶ τινες τοῦ Γυμνασίου διδάσκοντες χρηστοποιεῖν καὶ τίς αἰδετὶ ἄλλο! . . .

Προσοχὴ λοιπὸν μὴ αὐξήσῃς τὰς εὐθύνας, ὡς ἐκάλεσας τοὺς κηδεμόνας καὶ τοὺς κατέστησας προσεκτικούς καὶ τοὺς ἐκκέντρους τοῦ συμφέροντος Μαθητῶν καὶ Κοινωνίας, κάλεσε ἐπίσης τούτους καὶ εἰπέτους ταῦτα ἅπερ ἀνωτέρω Σοὺ κατηγγέλω!

Ἰμεῖς δὲ τινες ἐκ τῶν Καθηγητῶν ἀντὶ νὰ δαπανᾷται τὰ δύο τρίτα τῆς ὥρας τῶν μαθημάτων διδάσκοντες τέλειον ἐπιτήριον κατὰ τῶν Κοινωνιστῶν καὶ τοῦ « Ἀναγνωστηρίου » εἶνε καλλίτερον ν' ἀνοίξετε τὰ μάτια Σας νὰ ἴδῃτε ὅτι ἐν τῇ Κοινωνίᾳ μας εἶνε πολλὰ κατὰ τὴν ἐστὶν ἐν τῇ δὲ ἀδικίᾳ λόγους . . . κατὰ τῶν μαθητῶν, καὶ ταῦτας νὰ προσπαθήσῃτε νὰ κατεστήσῃτε ἀκινδύνους! ἀντὶ διὰ τῆς φλυαρίας . . . καὶ ἐμπαιξίας καὶ ἀμαθείας Σας νὰ γίνεσθε ἐπικινδύνους καὶ ἐμπόδιον κατὰ τῆς προόδου Μαθητῶν καὶ Κοινωνίας.

ΛΑΪΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀθροῖον Κυριακὴν ὥραν 5—6 μ. μ. διδάξῃ δ κ. Νιφοροῦτος « περὶ ὑγιεινῆς », 6—7 διμήλῃ δ κ. Ἀντύπας περὶ τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας καὶ ποιήσεται ἀνακοινώσεις περὶ τοῦ Βαλλιανείου Κληροδοτήματος.

ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ